

Hoštička / Hostička, František

*31. března 1861 Dolní Ostrovec č. 15 (Dolovostrovec), okr. Písek, ~ 1. 4. 1861 v kapli v Cerhonicích,

† 25. dubna 1937 Krakovec, okr. Prostějov,

lesní kontrolor, lovecký kynolog, chovatel hrubosrstých ohařů - českých fousků, odborný spisovatel.

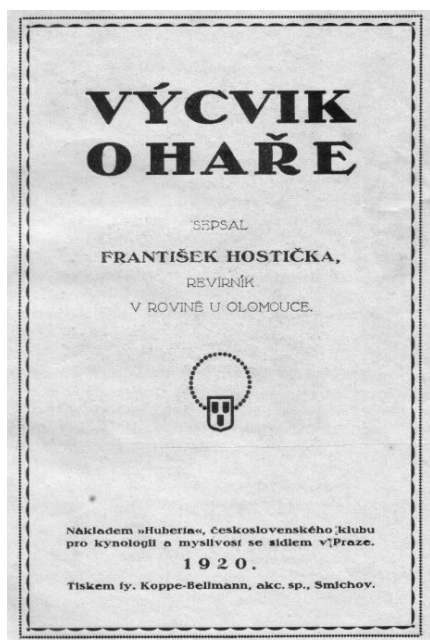
Rodiče, otec: František Hoštička, šenkýř v Dolním Ostrovcu č. 15, syn Josefa Hoštičky šenkýře tamtéž a jeho manž.

Barbory roz. Strouhalové z Dolního Ostrovice č. 26. Matka: Barbora, dc. Václava Šipy, sedláka ze Smetanovy Lhoty č. 31 a jeho ženy Marie roz. Michalové ze Smetanovy Lhoty č. 22 v okrese Písek.

Absolvent c. k. Vyšší lesnické školy v Bělé pod Bezdězem. Kromě četných článků a statí v lesnickém, mysliveckém a kynologickém tisku (např. Čsl. Lesnicko-lovecké listy, Háj s přílohou Čsl. sborník lesnický). F. Hostička napsal velmi důležitou příručku *Výcvik ohaře* (203 stránky, 1. vydání 1920, 2. vydání 1924), kterou doprovázely instruktážní fotografie a nákresy. To už byl revírníkem v Rovině u Olomouce. Kniha vyšla nákladem československého klubu pro kynologii a myslivost „Hubert“ v Praze a vytiskla ji smíchovská firma Koppe-Bellmann:

„Čeští lovci a přátelé myslivosti postrádali dosud příručky a návodu k výcviku ohaře, neb dosud odkázáni byli na práce cizojazyčné. To mělo značný vliv na zkomolování terminologie a přečasté, nemístné užívání cizích termínů. Proto pokládali jsme za nutné, abychom vydali tuto knihu. Získali jsme zasloužilého našeho dlouholetého člena pana Františka Hostičku, revírníka, jako autora knihy této a nelekajíc se nákladu s vydáním spojeného, předkládáme knihu tuto české veřejnosti k laskavému užití.“

Tato přínosná kniha, mj. s jednou reprodukcí mysliveckého obrázku z r. 1911 (viz dole), měla šestnáct kapitol: **Výchova mladého ohaře, Zkoušení honebních vlastností, Výchova a předběžná cvičení, Přípravné cvičení hlásiče (zaštekávače), Parforsní cvičení - všeobecná pravidla, Domácí cvičení (Vodění na šňůře a obchůzky, Sedni! Kuš - couche, lehni! Skoč! Aport - přines, Daun*, Lez). Aportování ztracené zvěře venku bez šňůry, Ohař při práci na vlečce, Vodění mladého ohaře v lese, Ohař na šoulačce a čekané, Odložení psa, Ohař při práci po srncí barvě, Ohař při práci vodní, Ohař při práci na škodnou, Slídění, Oprava zrazeného ohaře** (dává-li se horkokrevný vlastník unášeti při výcviku psa zlostí a špatně jej trestá, brzy psa zradí tak, že se stane bojácným a nesvede s ním již ničeho. Jest proto nejlépe dáti takového psa do rukou jiného cvičitele).

A kam s majitelem ohaře? To už František Hostička nepraví ... Zprvu býval lesním hospodářem v moravském Krakovci (panství hr. Silva-Tarouca). V roce 1896 patřil mezi zakladatele Klubu chovatelů ohařů hrubosrstých - český fousek. Pamatoval totiž, že na lesovnách a hájovných kolem jeho jihočeského rodného místa se ještě před koncem 19. století zachovaly zbytky původního pracovně všestranného plemene český fousek. Zasloužil se o jeho rozšíření, kvalitní chov, udržoval vlastní chovnou stanici a nikdy v chovu neuplatnil krev jiných plemen.

Také Hostičkův syn Zdeněk (*18. 2. 1897 myslivna Jalovčí u Ludmírova na Prostějovsku, † 19. 6. 1963 Praha) ctil ve své literární tvorbě „zelenou krev“ jako autor řady fejetonů, povídek a vzpomínek v časopisech. O oblíbenosti jeho knížek *Jak jsem se učil myslivcem* (1944, 1996) a *Myslivecká romance* (1948, 1996), svědčí jejich nová úspěšná vydání.

Pramen: SOA T, SM [on line] Fara Radobytce, kniha 8, N 1855-1865, s. 64, sn. 66. Data úmrtí Františka Hostičky i jeho syna Zdeňka přinesl Doc. MUDr. Jaromír Kovářík, CSc. v příručce *Myslivecký Slavín* (Praha 2001 a 2007), s. 39-40.

*Daun (down) je "posvátný" povel a lovecký pes jej musí odlišit od lehni, kdy může zalehnout, jak chce - tj. má pohov. Ovšem i když je třeba pes v běhu a dostane povel "daun", musí ihned zalehnout na břicho s hlavou položenou mezi předními běhy a zůstat naprosto nehybný.

